

короткострокових цілей, необхідною є чітка переорієнтація на забезпечення досягнення стратегічних цілей [3].

Для збереження економічної безпеки держави при виборі боргового джерела пріоритет повинен надаватися внутрішнім запозиченням. Необхідно знайти оптимальне співвідношення між внутрішніми та зовнішніми запозиченнями за умови збереження фінансової рівноваги в країні. Збільшення питомої ваги внутрішнього боргу у структурі державного є одним з перспективних напрямів вдосконалення системи управління державним боргом. Акумуляція державою внутрішніх заощаджень для боргового фінансування дефіциту бюджету є також дієвим методом удосконалення роботи фінансового ринку. Тоді застосування державного внутрішнього боргу може сприяти нівелюванню недоліків ринкового механізму, прискоренню темпів економічного зростання за рахунок фінансування продуктивних інвестицій, пом'якшенню наслідків дії несприятливих зовнішніх факторів в економіці [4].

Література

1. *За даними Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>*
2. *Козюк В.В. Оптимальний рівень боргового навантаження: глобальні макрофінансові зрушення та швидкоплинні очікування / В.В. Козюк // Фінанси України. – 2012. – № 1. – С. 93.*
3. *Буніч Р. Значення ринку державних цінних паперів / Р. Буніч // Ринок цінних паперів України. – 2003. – № 11 – 12. – С. 57.*
4. *Державний бюджет і бюджетна стратегія в умовах економічних реформ: у 4 т. – К. : ДННУ «Акад. фін. упр.», 2011. – Т. 1 : Стабілізація державних фінансів у контексті стратегії реформ / Я. Б. Базиліук та ін. – С. 745.*

Валентина КАЛУСЕНКО

Національний університет державної податкової служби України, м. Ірпінь

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД АДМІНІСТРУВАННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ

Внаслідок багатомісячної еволюції на заході склалася розгалужена система місцевих податків і зборів, характерною особливістю якої є їхня численність: у Бельгії запроваджено 100 місцевих податків і зборів, в Італії -70, у Франції - більш 50-ти. В окремих країнах використовують різні підходи до формування місцевих податків і зборів.

У США основними податками, які стягуються на рівні штатів, є прибуткові податки з юридичних і фізичних осіб, а також податок на роздрібні продажі. В окремих штатах ставки податків можуть бути різними. Так, податки на роздрібні продажі диференційовані від 3% у Вайомінгу і Колорадо до 8,25% у штаті Нью-Йорк. На рівні муніципалітетів найбільшим є податок на нерухоме майно (до 30% усіх бюджетних доходів). Крім нього, муніципалітети сплачують податки на послуги і екологічні податки [1, с. 97].

У Німеччині кожна земля (община) може вводити будь-який податок, але він не повинен повторювати федеральних податків. Найбільшими податками земель є податок з власників автотранспорту, податок на майно, що належить землям (на сільгоспмайно, виробниче майно, інше майно), податок з спадщини і дарувань. податок на придбання земельних ділянок, на споживчі товари. Общини і міста Німеччини стягують промисловий податок, податок на землю, а також податки на розважальні заклади, полювання і деякі інші. Промисловий податок, який стягується общинами, включає оподаткування як доходу (до 5%), так і виробничого майна (близько 0,2%) [2, с. 130].

У Франції місцеве оподаткування складається з прямих і непрямих податків. На початок ХХІ ст. склалася система з 16 місцевих податків і зборів, а саме: земельний податок на забудовані ділянки; земельний податок на незабудовані ділянки; податок (збір) на прибирання територій; податок на житло; професійний податок; збір на утримання сільськогосподарської палати; збір на утримання торгово-промислової палати; збір на утримання палати ремесел: місцевий збір на

освоєння рудників; збір на установку електроосвітлення; збір за використовуване обладнання; податок на продаж будівель; збір із автотранспортних засобів: податок на перевищення допустимого ліміту щільності забудови; податок на перевищення ліміту зайнятості території; збір на озеленення [1, с. 166].

До місцевих (муніципальних) доходів у Канаді відносяться податок на майно, податки на підприємства, інші податки й збори [1, с. 179]. База муніципального податку на майно - оціночна вартість нерухомого майна (землі та будівель) без будь-якого зв'язку з платоспроможністю власника. Від даного податку звільнена власність, що належить державі, церкві, школам, благодійним організаціям. [3, с. 100].

У Японії види податків, які можуть сплачувати місцеві органи, а також суб'єкти оподаткування і їх стандартні ставки визначено Законом про місцеві податки. Щодо деяких податків місцевим органам надано право, в міру необхідності, застосовувати ставки оподаткування, що перевищують стандарти. Префектури, міста, селища та села встановлюють і стягують свої власні податки. У цілому в Японії стягується понад 20 місцевих податків, у тому числі 12 - на рівні префектур і більше як 10 - муніципальних. До найбільших на рівні префектур належить податок на мешканців (32,4% від загальної суми податків, одержуваних префектурами), податок на прибуток підприємств (41,9%), податок на придбання нерухомості (4%) та ін. [4, с. 97]

Практично в усіх розвинених країнах створено надійну правову основу адміністрування місцевих податків і зборів. Право органів місцевого самоврядування встановлювати місцеві податки і збори гарантується конституціями цих країн. У ФРН, наприклад, права органів місцевого самоврядування і земель на використання місцевих податків регламентуються конституцією держави, а також рядом законів. Серед них є два спеціальні: Положення про сплату податків, зборів і мита, що, по суті, є податковим кодексом, і Положення про сплату місцевих податків.

Не зважаючи на велике різноманіття місцевих податків і зборів в розвинутих країнах вирішальне фіскальне значення мають, насамперед, майнові. Тому, що оподаткування майна гарантує стабільне надходження доходів до бюджету, а також він використовується для фінансування державних послуг.

Цілеспрямоване вивчення зарубіжного досвіду ефективного використання системи місцевих податків і зборів дозволяє виявити методи та механізми, які могли б забезпечити їх оптимальне значення в умовах перехідної економіки України. Загальна перебудова структури оподаткування є одним з найбільших перетворень в економіці України, що сприятиме економічному зростанню. Тому, особливо актуальним сьогодні є використання зарубіжного досвіду податкової політики на місцевому рівні.

Література

1. *Азаров М.Я. Податкові системи зарубіжних країн / М. Я. Азаров. - К.: «Видавничий дім «Комп'ютерпрес». - 2004. - 240 с.*
2. *Андрущенко В.Л. Фінансова думка Заходу в ХХ столітті (Теоретична концептуалізація і наукова проблематика державних фінансів) / Андрущенко В.Л. - Львів, Каменяр. 2000. - 305 с.*
3. *Налоговые системы зарубежных стран: Учебник для вузов / Под ред. В.Г. Князева, Д.Г. Черника. - М.: Закон и право, ЮНИТИ, 1997. - 191 с.*
4. *Миргородська Л.О. Фінансові системи зарубіжних країн: Навчальний посібник / Миргородська Л.О. - К.: Центр навчальної літератури, 2003. - 240 с.*

Ольга КАРАПЕТЯН

Тернопільський національний економічний університет

**ОПЕРАЦІЇ РЕПО ЯК ІНСТРУМЕНТ АКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ
БОРГОВИМИ ЗОБОВ'ЯЗАННЯМИ ДЕРЖАВИ**